

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ECdo/10/2017
Identifikačné číslo spisu:	7609214394
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7609214394.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného INKASO Pohľadávok, spol. s r. o., so sídlom vo Vranove nad Topľou, Hronského 2712, IČO: 36 039 039, proti povinnej O. bývajúcej v U., o vymoženie 82,98 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 10 Er 712/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. novembra 2016 sp. zn. 15 CoE 505/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Povinná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 24. mája 2016 č. k. 10 Er 712/2009-16 exekúciu zastavil. V odôvodnení uviedol, že exekučným titulom v predmetnej veci je zmenkový platobný rozkaz z 12. augusta 1999 č. k. 9 Zm 1521/99-4. Poznamenal, že z ustanovení § 39 ods. 4 a § 243f ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) vyplýva, že v exekučných konaniach vykonávaných na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným opíše oprávnený. K návrhu na vykonanie exekúcie je oprávnený povinný pripojiť dôkazy, ktoré skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným osvedčujú. Súd prvej inštancie konštatoval, že oprávnený súdu predmetné rozhodujúce skutočnosti neopísal, ale iba odkázal na konanie, v ktorom bol vydaný exekučný titul a taktiež na osvedčenie týchto skutočností nepredložil dôkazy. Uviedol, že nakoľko v konaní nebol preukázaný opak v zmysle § 243f ods. 4 Exekučného poriadku platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku, a preto exekúciu zastavil.

2. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Košiciach uznesením z 30. novembra 2016 č. k. 15 CoE 505/2016-33 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Výslovil, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, a preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods.

1. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) potvrdil. Ďalej uviedol, že z pripojeného zmenkového spisu mal odvolací súd preukázané, že vo veci samej rozhodol zmenkový súd len na podklade tvrdení oprávneného v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu a to výlučne na podklade originálu predloženej zmenky. Obsahom tohto spisu nie sú žiadne listinné dôkazy, preukazujúce vlastný vzťah s povinným (zmluva), ani iné dôkazy, preukazujúce tvrdenie oprávneného, že v exekučnom konaní sa nejedná o vymáhanie nároku, ktorý by vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Zo spisu nevyplyva, že by zmenkový súd pred vydaním exekučného titulu skúmal právny dôvod vystavenia zmenky alebo, že by sa zaoberal obsahom zmluvy, v súvislosti s ktorou vznikol vymáhaný nárok, t. j. v konaní nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Opak sa zo žiadneho dôkazu ani po doplnení dokazovania odvolacím súdom nepreukázal a keďže pre tento prípad zákon ustanovuje domnienku (presumpciu), podľa ktorej platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku (§ 243f ods. 4), neostávala súdu iná možnosť, než napadnuté uznesenie potvrdiť.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie z dôvodu uvedeného v § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu závisí od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, pretože sa týka novej právnej úpravy platnej od 22. decembra 2015. Namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nesprávne a nezákonné, pretože odvolací súd vec nesprávne právne vyhodnotil a to v tom, že ustálil právny názor, že v exekučnej veci existovali dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku, resp. neexistovali dôvody na rozhodnutie o pokračovaní exekúcie z dôvodu, že oprávnený si nespĺnil zákonom stanovené podmienky na pokračovanie exekúcie. Ďalej uviedol, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil právnu otázku, že v danom prípade sa nejednalo o retroaktivitu právneho predpisu a tým rozhodol v rozpore so zásadou právnej istoty, legitímnych očakávaní a zákazu priamej retroaktivity, keď od oprávneného požadoval niečo, čo donedávna nebolo potrebné pri uplatnení predmetného nároku či už v základnom, resp. vykonávacom konaní. Odvolací súd tak podľa názoru oprávneného síce použil právny predpis vzťahujúci sa na exekučné konanie, tento právny predpis však nesprávne interpretoval, resp. zo správne zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávne právne závery. Žiadal, aby dovolací súd posúdil právnu otázku, či je možné zastaviť exekúciu v zmysle § 39 ods. 4, § 57 a § 234j Exekučného poriadku, pokiaľ je exekúcia vedená na základe právoplatného exekučného titulu, ktorý bol súdom vydaný a ktorý nadobudol právoplatnosť v čase, keď neplatila právna úprava ochrany spotrebiteľa, ktorá platí v súčasnosti a zároveň posúdenie otázky, či je možné od oprávneného bez porušenia zákazu retroaktivity požadovať, aby k ďalšiemu pokračovaniu exekúcie splnil podmienku opisu rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným a podmienku pripojenia dôkazov v takej situácii, keď takáto povinnosť neexistovala. Navrhol, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby dovolací súd odložil právoplatnosť uznesenia odvolacieho súdu z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

4. Povinná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), za ktorú koná jej zamestnanec s právnickým vzdelaním (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Vzhľadom na skutočnosť, že novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom

č. 2/2017 Z.z. nadobudlo dňa 1. apríla 2017 účinnosť ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné, dovolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či má posudzovať prípustnosť dovolania podľa novelizovanej právnej úpravy alebo podľa právneho stavu platného do 31. marca 2017. Zákon č. 2/2017 Z.z. síce k úpravám účinným od 1. apríla 2017 v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 veta prvá stanovil, že ak v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, no vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, neurčil žiadne pravidlo.

8. V preskúmvanej veci bolo dovolacie konanie začaté podaním dovolania 7.4.2017, teda za účinnosti novej právnej úpravy. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa nej, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení tejto otázky, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia.

9. Keďže dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané 30. novembra 2016, posudzoval dovolací súd prípustnosť dovolania podľa právnej úpravy platnej v tomto čase, teda podľa ustanovení Exekučného poriadku v znení do 31. marca 2017 a podľa príslušných ustanovení CSP. Aj podľa tejto právnej úpravy však prípustnosť dovolania bola vylúčená.

10. Dovolateľ v dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, t. j. nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom.

11. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

12. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

13. Podľa § 357 písm. a/ CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania.

14. Podľa § 432 ods. 1, 2 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

15. V prejednávanej veci dovolateľ napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní oprávneného proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie, podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. V zmysle § 421 ods. 2 CSP, ale dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP. Pretože v § 357 písm. a/ CSP je uvedené uznesenie o zastavení konania, je v zmysle § 421 ods. 2 CSP vylúčená prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti uzneseniu prvoinštančného súdu o zastavení konania.

16. Vzhľadom na § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení od 1.7.2016 do 31.3.2017, podľa ktorého ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, je prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 2 CSP vylúčená aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti uzneseniu exekučného súdu o zastavení exekúcie. Uznesenie o zastavení exekúcie sa totiž svojimi účinkami rovná

uznesení o zastavení konání v sporovém konání. Zastavení konání v sporovém konání má za následek jeho skončení bez meritórného rozhodnutí a rovnako tak zastavenie exekúcie má za následok skončenie exekučného konania bez núteného vymoženía vymáhaného nároku.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie oprávneného ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

18. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uznesení nie je prípustný opravný prostriedok.